

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce : bakalářská

Posudek : oponenta

Práci hodnotil : Kryštof Boháček, Ph.D.

Práci předložil : Petr Linc

Název práce : Platónské výstupy za poznáním v dialozích *Ústava* a *Symposion*

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce bylo podle vlastních autorových slov *rozebrat jednotlivé Platónské výstupy za poznáním, které se objevují v dialozích Ústava a Symposion*. Bc diplomant dále slibuje *zabývat se také dialogem Faidros, který je podle jeho názoru jakýmsi vyvrcholením či završením zkoumaného tématu v dialozích Ústava a Symposion*.

Pisatel se ve své Bc práci tématem nepochybně zabývá a danou problematiku rozebírá, cíl byl tedy v tomto smyslu naplněn; koneckonců ani nemohl být nenaplněn, neboť *rozebírat* nějakou otázku a *zabývat se tím* jsou pojmy natolik vágní, že jim vyhoví vlastně jakákoliv práce každého autora, který je schopen zapamatovat si název textu, jenž figuruje v zadání. Rovněž slibovaná závěrečná komparace všech tří subtémat v práci probíhá.

Problematičtější je to samozřejmě s posledním bodem, který si Bc diplomant vytýčil: komplexnější pochopení problému Platónských výstupů za poznáním. Mám-li pisatelovo *pochopení* posuzovat z předloženého textu, komplexní rozhodně není. Blíže v bodu 4.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Pisatel se pokusil zpracovat téma, na které zjevně nestačí. Nevím, zda to bylo způsobeno jeho nesoudností, nebo jistou nezkušeností vedoucí práce, která sama častou postupuje obdobným metodologickým způsobem – ovšem po mnohaletém studiu a se znalostí kontextu, které u pisatele nemůže předpokládat. Práce je zaměřena systematicko-synteticky, což ovšem předpokládá předchozí analýzu jednotlivých systematizovaných textů *Ústavy, Symposia a Faidra*. I sama důkladná analýza jednoho z nich by byl těžký úkol pro Bc práci (zvláště v případě *Ústavy*!)

Autor namísto toho zvolil vytržení tří významných pasáží z jejich dialogického i filosofického kontextu, separovaný výklad a následnou komparaci, na závěr ještě systematizaci výsledků. Bohužel se tedy na mnoha místech nutně stalo přání otcem myšlenky – autor se vlastně vyrovnával s textem, který sám do jisté míry konstruoval tím, že jej vyňal z jeho neobyčejně komplexního polyvalentního celku.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Práce je přehledně strukturována a má, vzhledem k jasnému vlivu německé systematické interpretace, také adekvátní systematickou výstavbu.

Bibliografie je rovněž správně strukturována. V položce pramenů je spíše zvykem uvádět jednotlivé konkrétní dialogy, než jedno souborné vydání. Na bakalářskou práci je poměrně dobře zastoupena položka monografií, byť první uváděný Graeser by spíše patřil do (v práci neuváděné) sekce příruček. Nevysvětlitelná je ovšem absence česky vydaného Realeho – to je kniha přesně v duchu autorem zvolené interpretační linie a měla by tedy být reflektována!

Žalostná je ovšem bohužel situace u článků: autor jich uvádí pouze pět, z toho tři jsou články vedoucí práce, obsažené ve sbornících Plzeňského platónského kroužku, nebo na internetu, a zbývající dva jsou opět na webu nebo publikovány v *Platonika Pilonica*. Jinými slovy, na universitě v Plzni lze tyto články obstarat během 10 minut. Zkrátka je to i na Bc práci málo.

Citelně scházejí standardní akademické příručky! V českém prostředí tuto položku může, dejme tomu, zastoupit Graeser, ovšem na mnoha místech by nahlédnutí např. do klasického Guthrieho autora ochránilo před řadou omylů či naivit, např. s. 9, první odstavec či s. 13 posl. odst. Ještě příhodnější by samozřejmě byl Erlerův Überweg-Platon. Stejně tak by autor měl pracovat se slovníky a vůbec alespoň občas nahlížet do řeckého originálu, resp. přinejmenším konfrontovat několik nezávislých překladů. Jinak si prostě úvahy o významových nuancích textu (jako na s. 23) prostě nemůže dovolit a zbytečně svoji práci diskvalifikuje.

Kapitola sama pro sebe je ovšem užívání odkazů. Práce má 47 stran čistého textu, na nichž se ovšem vyskytuje pouhých 40 odkazů. To je prostě málo a pisatelova argumentace tím značně trpí (jednak co do přesvědčivosti, ale zejména to autorovi umožňuje pouštět se do nespoutané spekulace, kterou nijak nekonfrontuje se střízlivým bádáním, viz ještě můj celkový komentář). I přes vcelku sympatické množství monografií tak odkazy jsou velmi řídké a hlavně málo funkční, nejhorší je pak situace v první kapitole, věnované *Ústavě*. Doporučuji Bc diplomantovi, aby nahlédl do Bc práce své vedoucí – nalezne tam v první kapitole více odkazů, než on má v celé práci!

Co se češtiny týče, autorovi se občas rozpadá pádová syntax, namátkou: s. 9, 11. řádek odspodu, s. 10 ř. 8-10, s.14, předposl. řádek, s. 15 ř. 8, s. 21 pozn. 23, posl. ř., s. 24, 4-5 ř. odspodu etc.

Nejhorším dojmem ale nakonec působí a čtenáře doslova odpuzuje závěr: Na s. 45 se nachází několik nedokončených vět, např. : *Dialektika JAKO SE od ostatních nauk, neboť jejím předmětem je pravé poznání,...* ??? *V pátém stupni musíme dojít OD POZNATKŮ, jejichž cílem je plodit mnoho krásných a velikých myšlenek. ... ???*

Ještě o něco bědnější situace je u anglického summary, které působí, jako kdyby někdo zadal celý odstavec do google translatoru a bezmyšlenkovitě jej pak převzal do Bc práce. Řada vět vůbec nedává smysl, např. na ř. 4-5. Krom toho autor špatně přepisuje názvy dialogů do angličtiny (Symposion – má být Symposium, Phaedros – má být Phaedrus).

Celkově práce působí dojmem textu, jenž neprošel finální jazykovou korekturou, a to ani povrchně amatérskou.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Bc diplomant se pokusil o systematickou syntézu vybraných specifických pasáží tří velmi rozsáhlých a hlubokých textů, kterým bohužel dostatečně nerozumí. Přeskočil tedy vlastně nutný primární krok, tj. podrobnou interpretaci každého z těchto textů o sobě. Z toho poté vyplývá převážná většina problémů, kterým práce po obsahové stránce čelí. Zásadní otázky si totiž autor vůbec nepoloží, protože jej při jeho „výňatkovém“ postupu ani nenapadnou. To platí zvláště u mimořádně rozsáhlé a komplikované *Ústavy*. Ne nadarmo se uvádí, že pro začínající autory je vhodná analytická metoda, syntézu si může dovolit až zralý myslitel. Např. bibliografie musí mít v těchto případech vlastně trojnásobný rozsah – musí být dostatečná pro všechny tři zvolené dialogy! Přesto zřejmě postupoval pisatel s maximální možnou snahou, které byl schopen, a je zjevná snaha o dosažení jisté hloubky. To by jistě bylo možno akceptovat jako dostatečný výkon pro přijetí Bc práce.

Práce je ale bohužel po formální stránce citelně nepečlivá. Má odstrašující „anglické“ shrnutí a na mnoha místech věty a celé formulace vůbec nedávají smysl.

Z mého pohledu oponenta by bylo úplně nejvhodnější vrátit práci k pečlivému pročtení, vyčištění od jazykově-stylistických nedostatků a doplnění poznámek pod čarou o skutečně funkční odkazy – stačilo by i jen u uvedených monografií souvisle provázat vlastní argumentaci s pohledem zastoupených autorů. Práce na mne totiž působí jako velmi dobře rozepsaná Bc práce někdy v době těsně po Vánocích, tedy před získáním finální podoby. Sympatický text na dobré cestě, ale rozhodně ne na jejím konci. Obsahově hodnotím velmi dobře.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

1. Proč *telos* celého „výstupu“ v *Ústavě* tvoří *katabasis*? Jakou roli v celém procesu hraje *metanoiá*?
2. Proč jsou tři centrální metafory umístěny právě v *Ústavě*? Jakou roli hraje *Resp. VI.-VII.* v celku textu?
3. Není Špinkovo vysvětlení bezbožnosti a městské pošetilosti (s. 28) přesnou charakteristikou autorova povrchního ztotožnění distinkce esoterické – exoterické s dichotomií tělesné – duševní?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: Za současného stavu navrhuji známku DOBRĚ.

Datum: 30.V. 2016

Podpis:

Kryštof Boháček, Ph.D.